

tus deportetur, et ejus bona publicentur, n. 4 l. 14 t. 5 p. 6.—an possit hæredi remittere confectionem inventarii, n. 1 l. 5 t. 3 et n. 1 l. 32 t. 9 p. 6.—si aliquid hæredi suo debeat, an facto ab ipso inventario illud petere possit, et quando non, n. 3 l. 8 t. 6 part. 6.—Et quid si inventarium non fiat ab hærede, an ipse detrahat quod defunctus sibi debebat, etiam à fideicommissario universali, ibi.—Testator si decedat sine testamento relicto, posthumo, an tunc venientes ab intestato hæreditatem possint adire, n. 16 l. 6 tit. 6 part. 6.—Et quid si posthumus sit cum alio hæres intutus, an cohæres ejus adire possit, et pro qua parte, ibi.—Et quid si testamentum fecit, illum tamen præterit, vel exhæredavit, vel si sciebat uxorem suam prægnantem, ibi et in n. 2.—Testator si occidatur per familiam, vel per extraneos, quæ hæres facere, et probare debeat antequam hæreditatem adeat, n. 3 et 6 cum aliis ibid. in l. 15 per illum text. tit. 7 part. 6.—Et quid si sit ab ipso hærede occisus, n. 8 ibid. junct. n. 12 per illum text.—Testator si rogaverit hæredem, ut hæreditatem incapaci restituat, an et quando per hoc ab hærede talis hæreditas tanquam ab indigno auferri debeat, et quando, et ex quibus ita fraudulenter factum fuisse credatur, ibi n. 21, 22, et 24 per text. ibi.—Et quid si testator, qui rogavit restituere indigno, sit clericus, hæres verò, qui restituit, sit laicus, cui fisco, an ecclesiæ, vel Regis bona applicentur, n. 23 dict. l. 15 tit. 7 part. 6.—Testator instituens hæredem suum libertum per ipsius blanditias, an hoc sine ipsius ingratitudine sufficiat ad hoc scilicet, ut fratres testatoris per querelam testamentum fratris non rumpant, n. 3 l. 2 t. 8 p. 6.—Et quid si eodem modo instituat testatoris servus, n. 3 l. 5 ibid. per illum text.—Testator in plus hæredem sive legatarium gravare non potest, quam valet, quod eis reliquit, n. 3 l. 5 per text. ibi t. 9 part. 6.—quando videatur aliquid reliquisse animo compensandi cum debito, dict. n. 3.—an possit gravare substitutum filii sui exhæredati impuberis, etiam quando filio exhæredato aliquid legaverit, n. 1 l. 4 tit. 9 part. 6.—si roget hæredem hæredis sui, ut aliquid faciat, illud ipse facere tenebitur, licet hæres illud sibi non rogaverit, n. 1 l. 4 t. 9 part. 6.—an possit nominatim relinquere fideicommissum à persona non honorata, licet postea ille in hæreditate succedat, n. 2 dict. l. 4.—an possit rogare hæredem, ut filium suum cum filiis ipsius hæredis instituat, gloss. l. 7 per illum text. ibi, t. 9 p. 6.—an possit aliquid servo suo, vel hæredi legare, saltim ad alimenta, n. 4 leg. 8 t. 9 part. 6.—si faciat servum alterius suum hæredem, an domino aliquid legare possit, et quid è contra, n. 2 dict. l. 8 per text. ibi.—si aliquid alicui legat, et sunt duo ejusdem nominis, quis ad legatum admitti debeat, n. 4 leg. 9 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—an possit rem hæredis legare sive in ea aliquod jus habeat, sive non, et an ipso jure dominum rei hæredis legata transeat, sicuti quando legatur res propria, n. 2 l. 10 t. 9 part. 6.—an possit rem hæredis sui obligare, dict. n. 2 dict. l. 10.—an possit prohibere alienationem rei hæredis, sicuti propriæ, dict. n. 2 in fin.—si alienam rem alicui legaverit, an hæres illam emere vel ipsius æstimationem

solvere teneatur, et an hoc idem procedat de jure canonico quando res aliena fuit ecclesiæ legata, n. 3 l. 10 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—an possit aliquid ecclesiæ relinquere gratia sepulturæ, an verò istud prohibitum sit, ibid.—si leget alicui res majoriæ, an ejus hæres æstimationem ipsius solvere teneatur, dict. n. 3, et n. 1 quæst. 19 leg. 10 tit. 26 part. 4.—Et quid si leget rem dotalem, furtivam, vel feudalem, an tunc æstimatio debeat, dict. n. 3 dict. l. 10 tit. 9 part. 6 quæst. 3 et 6.—Testator si legat jus suum quod morte finitur, tunc inutile est legatum, in dict. quæst. 6.—nunquam videtur legare, nisi jus quod habet in re, dict. n. 3 in dict. quæst. 6.—quòd sciverit rem esse alienam, quis probare teneatur, n. 4 ibid.—Et quando valeat, vel non, legatum de re aliena factum sciens illud testator, vel ignorans, n. 6 et 7 cum aliis ibi.—Testator si rem ab eo pignoratam alicui legaverit, an et quando hæres illam redimere, et legatario dare teneatur, gloss. l. 11 ibi per illum text. t. 9 part. 6.—quales res legare possit, et an sumptu hæredis perquiri debeat legatum, et legatario dari, n. 2 l. 12 per text. ibi tit. 9 part. 6.—quas res legare non possit, et quid de eis, quæ sunt sub patrimonio Regis, n. 2 cum aliis ibi l. 13 per text. ibi t. 9 part. 6.—Et an et quando legari non potuerunt tales res, debeat earum æstimatio, n. 3 dict. leg. 13.—Et an si legaverit rem, quam legare non poterat, tunc ejus hæredes ad rei æstimationem teneantur, dict. n. 3, et melius ibi n. 8 et 10.—Et quid si leget in corporalia, an legatum valeat, vel non, gloss. l. 13 ibi per illum text.—Testator si pignus sibi obligatum legaverit alicui, an per hoc sibi debitum remisisse videatur, et quando non, et an legatum valeat, gloss. leg. 16 tit. 9 part. 6.—Et quid si illam sibi legaverit credens esse propriam ipsius testatoris, ibi n. 2.—Testator si alicui legavit rem alienam, quæ est alteri obligata, an legatum valeat, dict. n. 2 in fin.—si filia, vel alicui virgini legaverit in dotem, si postea illam maritaverit datis decem, an filia detur recursus ad residuum, n. 3 q. 4 l. 16 tit. 9 part. 6.—Quid verò si testator primò filiam dotavit, et postea legavit, ibid. in quæst. 5.—Et an et quando illud sibi animo compensandi reliquisse videatur, ibi quæst. 6, 7 et 8.—Testator si rem mobilem, vel immobilem legaverit, et postea illam alienaverit, an et quando per hoc videatur revocasse legatum, n. 4 et 2 l. 17 per text. ibi t. 9 part. 6.—Et quid si tantummodo alienavit usumfructum illius rei, ibid. dict. n. 2.—Et quid si rem legatam pignoravit, an per hoc extinguatur legatum, dict. n. 2.—Testator si jussit ecclesiam fieri in domo sua quam postea vendidit, et aliam emit, an ibidem fieri debeat, vel videatur revocasse legatum, dict. n. 2.—si alicui legat centum, quæ scit in arca, an illa debeantur, si ibi absint; et quid si in minori, vel majori quantitate, n. 4 et 2 l. 18 per text. ibi tit. 9 part. 6.—si dixit *ex decem quæ legavi Titio, lego quinque Sejo*, an per hoc videatur aliquid legatum fuisse Titio, dict. n. 4 in fin.—Et an inspicatur tempus testamenti, vel mortis testatoris, dict. n. 2 dict. leg. 18.—Testator si aliquid legat aliqui tanquam ipsius debitori, cum ipse illud non sit, an legatum teneat, gloss. l. 19 per text.

ibi tit. 9 part. 6.—si ad aliquid legandum motus sit ex falsa causa, an legatum teneat, n. 1 leg. 20 per text. ibi tit. 9 part. 6.—si legaverit aliquid alicui sub conditione, causa, vel modo, an illud sibi debeat, et quando, et qualiter, gloss. leg. 21 tit. 9 part. 6.—si alicui aliquid in genere legavit, an et quando electio pertineat ad hæredem, vel ad legatarium, gloss. l. 23 tit. 9 part. 6.—si dedit legatario, vel hæredi electionem, an tunc ipse meliorem eligere possit, ibi num. 6 per textum ibi.—Et quid sit dicendum in causis piis, ibi.—Testator si legavit domum suam, cum unam tantum haberet, an legatum valeat, et an filii legatarium excludant, n. 13 d. l. 23 tit. 9 p. 6.—si de domo sua fecerit majoriam, an ibidem veniant domus aliæ, quæ erant appendices istius domus, dict. n. 13.—si legavit alicui unam ex domibus suis, cum nullam haberet, an valeat legatum; et quid si habitationem tantum illi legavit, n. 14 ibid. per illum text.—si legaverit alicui alimenta, qualiter illa dare debeat hæres, gloss. l. 24 per illum text. t. 9 part. 6.—si rem duobus leget cum electione, et in eligendo disseriant, an ad sortem tunc sit recurrendum, gloss. l. 26 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—si aliquid leget Titio, et hæredi suo, an illud ad alios hæredes transmittatur, n. 3 l. 27 t. 9 part. 6.—si leget per verba obscura, an legatum teneat, et quibus verbis legare possit, gloss. l. 28 tit. 9 p. 6.—per quæ verba videatur legatum ponere in arbitrio hæredis, et an et qualiter tale legatum valeat, n. 4 et 2 l. 29 per text. ibi, t. 9 part. 6.—an possit legatum ponere in liberam voluntatem hæredis, et an valeat sic relictum, n. 4 et 5 d. l. 29.—si dationem legati contulit in voluntatem hæredis, et hæres in vita sua illud non dedit, an ejus hæres ad hoc teneatur post ipsius mortem, vel non, n. 3 l. 30 per text. ibi, t. 9 part. 6.—facere non potest, quominus leges in suo testamento locum non habeant, n. 4 l. 32 per text. ibi, tit. 9 p. 6.—an possit remittere tacitam hypothecam, quæ est pro legato, et quare d. n. 4 dict. l. 52.—potest dare licentiam legatario capiendi rem propria auctoritate, d. n. 4.—si hæredi jussit, ut legata in certo loco solveret, si dolus vel mora ibi non adsit, an alibi conveniri possit, d. n. 4.—an possit præfigere tempus hæredi ad adeundam hæreditatem, ut post illud mero jure excludatur, dict. n. 4 in fin.—si prohibeat leges in testamento suo locum non habere, an talis prohibitio habeat effectum clausulæ codicillaris, n. 2 d. l. 52.—si bona sua jubeat inter pauperes distribui, an executores testamentarii inimicum testatoris eligere possint, n. 3 dict. l. 52 t. 9 part. 6.—qui cum esset inhabilis ad faciendum testamentum, impetravit licentiam ad faciendam majoriam, an per hoc videatur habilitatus ad faciendum testamentum, et quando, d. n. 3 quæst. 12 dict. l. 52 t. 9 part. 6.—si jubeat bona sua distribui inter pauperes, an executor unum tantum pauperem eligere possit, ibid. in q. 13 ad fin.—si aliquid inhonestum, vel injustum de se fieri præcipiat sub pœna omissionis hæreditatis, vel legati, an obediri debeat, n. 6 l. 52 per text. ibi, t. 9 p. 6.—si unam rem pluribus leget, an valeat legatum, et qualiter dividant inter se, gloss. l. 53 per text. ibi, t. 9 p. 6.

—an possit in legatis sua voluntate tollere jus accrescendi, n. 6 ad fin. l. 33 tit. 9 p. 6.—si aliquid leget alicui, et huic legato aliquid accrescat per testatorem, vel aliter, an illud cedat legato, et totum legatario debeat, n. 1 l. 37 per text. ibi tit. 9 p. 6.—si alicui leget rem, pro qua est ad aliquod onus obligatum, an per hoc videatur quòd tale onus simul cum tali re legata transeat in legatarium, d. n. 1 d. l. 37.—si leget domum alicui, an veniat in tali legato area, si ipsa destructa sit, n. 2 d. l. 37.—potest revocare legatum expressè, vel tacitè, sive in testamento, sive in codicillis, n. 4 et 2 l. 39 t. 9 p. 6.—si rem alicui legatam donet, an per hoc videatur revocare legatum, et quid si alienet, vel pignori det, n. 4 l. 40, et n. 4 et 2 l. 47 tit. 9 part. 6.—si legaverit alicui quadrigam, quæ duobus mulis behebatur, si unus moriatur, an pereat legatum, n. 4 l. 42 tit. 9 part. 6.—Et quid si simpliciter legavit currum, an veniat ibi mulus, qui eum vehebat, dict. n. 4.—Testator si pluries alicui rem leget, qualiter ab hærede legatum debeat, n. 2 l. 43 per text. ibi tit. 9 part. 6.—Et quid si fundum legavit Titio, et postea idem fundum legavit servo ipsius, an videatur multiplicare legatum, ibidem.—Et quid si legavit alicui partem fundi, et postea eidem legatario legaverat totum fundum, dict. n. 2 ad fin.—Testator si chyrographum debiti, quod habet, alicui leget, cujus effectus istud sit, n. 4 l. 47 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—si jubeat debitori suo solvere quod ipse testator debeat alicui, an tunc creditor contra istum debitorem testatoris agere possit, n. 3 ibi per illum text.—an possit prohibere ne Episcopus se intromittat contra executores testamentarios malè agentes officium suum, n. 3 in princ. l. 1 tit. 10 part. 6.—si non fecit sibi executores, an à giudice, vel ab statuto loci dari possint, dict. n. 3.—si sibi non dedit executorem in causis piis ab eo relictis, quis illud erit, ibidem.—an possit nominare pro executoribus sui testamenti monachos, et quando, et in quibus, et qualiter tunc conveniantur, n. 4 leg. 2 per text. ibi, tit. 10 part. 6.—si specialiter aliquid legaverit alicui, et postea nominet sibi executores testamentarios, ut dividant bona sua, an ipsi illa dividere possint etiam inter illos, quibus aliquid fuerat specialiter relictum, n. 4 leg. 3 tit. 10 part. 6.—si jubeat bona sua distribui inter pauperes, qualiter hæc distributio fieri debeat per executorem testamenti, n. 2 dict. l. 5.—si relinquat legata in redemptionem captivorum, vel aliter ad pias causas, et executorem testamentarium non fecit, quis tunc legata exequetur, et qualiter se habere debeat executor; et alia in hoc vide per gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 10 part. 6.—debet nominare executorem, et an possit talem nominationem executoris alii committere, n. 2 dict. l. 5.—si præfixit terminum executoribus ad executionem suæ voluntatis, an executores intra illud tempus voluntatem suam adimplere teneantur, vel an possint prævenire diem à testatore præfixum, et antea solvere, n. 2 leg. 6 tit. 10 part. 6.—Et quid si tempus non præfixit eis, n. 3 et 4 dict. l. 6.—Testator si plures executores sui testamenti nominavit, an et quando unus admittatur tantum, et quando non, n. 5 dict. l. 6.—si prohibuit hæredi detractionem Fal-

cidiae verbis expressis, vel quasi, an ipse illud observare debeat, n. 5 dict. l. 6 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — Et an etiam possit testator detractionem quartae Trebellianicæ prohibere, dict. num. 5 in fin. — Et an idem facere possit in filiis suis primi gradus, num. 1 in fin. et num. 9 ibi in leg. 8 titulo 11 part. 6. — Testator si rerum suarum majoriam fecit, et prohibuit alienare, an hæres quartam Falcidiam, vel Trebellianicam deducere possit, num. 4 in principio leg. 6 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — si prohibeat rerum suarum alienationem, an tunc filia in quam bona devenerunt, possit res illas alienare etiam ex causa dotis, etiamsi legitima portio non sufficeret, n. 4 quæst. 5 l. 6 t. 11 p. 6. — licet testamentum suum appellet codicillum, non per hoc desinit esse testamentum, n. 1 l. 2 t. 12 p. 6. — quando decedere intestatus videatur, n. 1 l. 1 t. 15 p. 6, vide supra in verbo *INTESTATUS*. — an et quando fœminas videatur excludere à successione suæ majoriæ; et quando illud facere possit, vel non; et quid præsumetur in dubio vocatis filiis, et an statutum, vel præceptum de excludentis fœminis sit odiosum, et alia infinita in hoc vide per n. 2 l. 5 t. 15 p. 6. — Et quid si semper vocavit masculum, an per hoc videatur excludere fœminas, cum extarent masculi, ibid. in quæst. 21. — Et quid si testator exclusit fœmina; à majoriæ successione propter masculos, an ipsæ illis exclusis, in ea succedere possint virtute rescripti Principis, ipsis fœminis dati, ut in eam succedant masculis exclusis, ibid. quæst. 28. — Testatoris verba secundum jus commune debent interpretari, n. 7 ad fin. l. 5 t. 15 p. 6. — Testator an possit remittere juramentum, quod tutores præstare tenentur, n. 7 l. 9 t. 16 p. 6. — si plures tutores filio dederit, et ipsi ad invicem se impediunt, et quando iudex unum eligere poterit, et illi administrationem concedere, gloss. leg. 11 t. 16 p. 6. — an possit debitorem sui minoris sibi curatorem dare, n. 6 l. 14 per text. ibi, t. 16 p. 6. — si iubeat hæredi ut vestiat uxorem suam, an intelligatur semel, vel toto tempore vitæ suæ, n. 8 l. 8 t. 53 p. 7. — quantum ad faciendas majorias, vide supra in verbo *PATER*, et in verbo *MAJORIA*, et in verbo *LICENTIA*.

TESTATORIS VOLUNTAS, vide infra in verbo *VOLUNTAS*.

TESTIFICATIO an valeat de illis rebus, de quibus, quis recordatur factus major, etiamsi eo tempore minor fuisset, n. 5 l. 9 t. 16 p. 3. — Testificare quando possint impediti alias, n. 4 leg. 11 t. 16 p. 5. — an possint homines universitatis in causa suæ universitatis, et qualis fides sit eis tunc adhibenda, n. 6 l. 18 t. 16 p. 5. — an teneatur i le, qui aliquid scit in secreto, si contra eum non præcesserit infamia, n. 1 l. 54 t. 16 p. 3. — an teneatur aliquis illud quod ab aliquo audivit, si ille est levis opinionis, n. 6 l. 5 t. 9 p. 4. — an possit aliquis in illa causa in qua fuit accusator, n. 5 l. 14 t. 9 p. 4. — an possit mutus, vel surdus, n. 7 in princ. l. 2 tit. 11 part. 5.

TESTIMONIUM, et accusatio in criminalibus judicantur à pari, n. 1 l. 9 t. 16 p. 3. — consanguineorum, an debeat admitti, quando tractatur de dissolvendo matrimonio propter consanguinitatem, n. 2 l. 15 t. 9 p. 3. — Et quid si tractetur de illo faciendo, et unus illud præce-

sisse negat, n. 1 l. 16 ibid. — Testimonium de auditu in factis antiquis bene, et plene probat, n. 1 leg. 20 t. 9 p. 4. — de auditu, an sufficiat ad dirimendum matrimonium propter consanguinitatem, n. 1, 2 et 3 dict. l. 20 t. 9 p. 4. — de eo quod auditur lite jam mota, non valet, et qua ratione, n. 4 dict. l. 20. — Testimonium profferre dignitas est, n. 2 l. 3 t. 15 p. 4.

TESTIS.	bus.
In causa criminali.	Testium renuntiatio.
In causa civili.	Contrarius.
Potest esse, vel non.	Torquetur.
Repellitur.	Varians, vel vacillans.
Falsus.	Testamentarius, vel in
De auditu, vel credulitate.	testamento.
Interrogatur.	Incausam matrimonii, pro,
Absens.	vel contra matrimonium.
Cogitur, vel compellitur.	Rogatus.
Punitur.	Lite non contestata.
Publicatis attestati-	

TESTIS dictum benignè debet interpretari, nec calumniari debet, n. 1 in fin. l. 15 t. 1 p. 4. — qualiter deponere debeat super præscriptione immemoriali, n. 5 in princ. leg. 12 t. 22 p. 4. — deponens aliquem esse filium Titii simpliciter, intelligitur deposuisse esse legitimum, et quando, n. 1 in princ. t. 7 p. 2. — cum adducitur non debet habere expensas, quas domi fecisset, n. 2 l. 21 t. 2 p. 3. — Testi integra fides non est adhibenda, licet propter publicam utilitatem cum feris pugnaret, n. 5 l. 4 t. 6 p. 3. — Testis dicendo se esse præsentem, intelligitur etiam et intelligentem, n. 2 l. 8 t. 6 p. 3. — Testes ante litem contestationem recipi non possunt, et octoginta casus, in quibus bene possunt recipi, vide remissivè per n. 2 et 3 l. 8 t. 10 p. 3. — an possint petere dilationem ad deliberandum quid respondeant, n. 2 l. 11 t. 11 p. 3. — an possint respondere per verbum *credo*, vel *non credo*, vel simile, n. 5 et 4 l. 11 t. 11 p. 3. — Testis unus cum aliis indicis an plene probet in criminalibus, n. 5 l. 12 t. 14 p. 3. — adductus pro aliquo in uno articulo, potest adversarius in alio articulo illum producere pro se, n. 1 l. 1 t. 16 p. 3. — Testes saltem ex parte rei an admittantur ante litem contestationem, n. 1 l. 2 t. 16 p. 3. — quando possint recipi in privato, ibid. — Testis si ante litem contestationem recipiatur ex aliqua causa, citari debet ante adversarios, n. 5 l. 2 t. 16 p. 3. — Testes quando recipi possint ante litem contestationem in causa inquisitionis, n. 2 l. 5 t. 16 p. 3. — possunt ad æternam rei memoriam recipi, quando negotium est tale, quod posset oblivioni tradi, et hoc etiam lite non contestata, n. 1 l. 4 t. 16 p. 3. — Et tunc testes indifferenter admittuntur non considerato, an senes, vel valetudinarii sint, n. 2 ibi. — Testes cum recipiuntur ad æternam rei memoriam, an adversarius citari debeat, et qualis debeat esse citatio, n. 5 l. 4 t. 16 p. 3. — recipi possunt lite non contestata in causa inquisitionis contra officiales Regis in tangentibus administrationem officii sui, n. 1 l. 6 t. 16 p. 3. — Et in aliis casibus, n. 4 l. 7 ibi. — Et hoc potest fieri etiam nulla præcedente infamia, et ex tali inquisitione generali potest sequi con-

demnatio contra partem, dict. n. 1 dict. l. 6. — Et cum proceditur contra officiales Regis per modum inquisitionis, non est necessaria citatio officialium, dict. n. 1 in ejus fin. — Et in aliis casibus, n. 4 l. 7 ibidem. — Et hoc procedit etiamsi per modum querelæ aliquo imperante fiat talis inquisitio, n. 2 dict. l. 6, licet contra per gloss. fin. l. 2 ibidem. — Testes impediti testificare, ut sunt uxores, vel, etc. an aliis deficientibus debeant ad hoc compelli, n. 1 l. 11 t. 16 p. 3. — Ipsi tamen volentibus admittendi sunt, faciuntque probationem, ibi n. fin. — Testes quam ætatem habere debeant, n. 1 et 2 l. 9 tit. 16 part. 3. — de universitate, an admittantur in causa suæ universitatis, seu ecclesiæ, sive monasterii, n. 6 l. 18 tit. 16 part. 3. — Et an isti in casu in quod admittuntur, integri testes sint, ibi. — Testis inimicus quando, et ex quibus à testimonio repellatur contra suum inimicum, n. 2 et 3 l. 22 tit. 16 part. 3. — Testes antequam recipiantur debet pars adversa citari, et qualis hæc citatio esse debeat, n. 1. 23 ibi. — Testis juratus semper esse debet, et quid si in actis inveniat, quod fuit juratus, an ex hoc solo constet de suo juramento, et an præsumatur quod debito modo fuit juratum, et an præsumatur partem fuisse præsentem, n. 5 l. 23 tit. 16 part. 3. — si non apparet juratus, quam probationem faciet, n. 5 l. 23 tit. 16 part. 3. — non juratus à iudice arbitrariè procedente recipi non debet, ut ex ejus dicto possit condemnare, ibid. — Et ex teste non jurato informatio sumi non potest, ibi. — Testis de consuetudine jurat super Cruce, n. 1 l. 24 t. 16 part. 3. — an debeat jurare quod dictum suum tenebit in secreto, an verò præcedens juramentum illos liget, num. 5 dict. l. 24. — secundus si dicat se dicere idem, quod primus, non valet ejus dictum, sed de per se illum dicere debet, n. 4 leg. 26 tit. 16 part. 3. — titubatio, seu vultus pallor facit, ut ei minor fides adhibeatur, ideò iudex ad faciem ipsius inspiciet, n. 5 ibidem. — interrogatus qualiter scit, quam rationem reddere debeat, n. 8 l. 26 tit. 16 part. 3. — Testes reddentes causam, et rationem sui dicti præferuntur non reddentibus, et si pars petat, ut testes de causa interrogentur, ita fieri debet, aliàs ejus dictum non valebit, num. 10 ibidem. — non reddentes causam sui dicti in criminalibus non probant, num. 15 ibidem. — à quibus expensas, quas fecerunt, recipere debeant, et quæ ibidem venire debeant in taxandis expensis, n. 17 dict. l. 26. — qui sunt extra jurisdictionem judicantis, qualiter cogi debeant; et quid si pars sit in hoc negligens, an iudex ad alia procedere possit, n. 4 l. 27 tit. 16 part. 3. — disserentes in tempore redduntur singulares, et suspecti, et de eorum fine, n. 2 l. 28 tit. 16 part. 3. — Et quid si de tali diversitate non constaret, an præsumerentur contestes, ibidem. — Testes, si unus dicit de loco commissi criminis, alius de loco non recordatur, licet de facto sic, an valeat eorum dictum, n. 2 ibidem. — Testis si de facto principali deponit per sensum corporeum, de loco verò dicit *juditio meo*, etc. an valeat ejus dictum, ibid. — Testes non contrarii in facto principali, licet in accessoriis sic, an valeat eorum dictum, et an minus eis credendum sit, dict. n. 3. — Aliquando tamen dis-

cordia eorum in aliquibus levibus facit eos veriores, et non suspectos, dict. n. 3. — Et etiam modica diversitas, et contrarietas in facto principali non vitiat dictum testis, ibidem in fin. — Testis si in actu capescibili per visum de auditu testificat, an valeat ejus dictum, et quando non, n. 4 l. 29 tit. 16 part. 3. — qui deposuit de veritate per sensum corporeum, si ex post facto dicat se credere, an vitietur ejus dictum, n. 5 ibid. — quando dicatur se corrigere in continente, et an tunc tabellioni liceat illud facere sine iudicis mandato, n. 2 l. 30 t. 16 part. 3. — si velit corrigere dictum suum metu tormentorum, an valeat ejus secundum dictum, etiamsi à iudice discessisset, dict. n. 2 d. l. 30, ubi ponit limitationes. — quando ad mandatum iudicis dictum suum declarat, an debeat iterum jurare, et an partes debeant esse præsentibus, et citari debeant, n. 3 dict. l. 30. — Testes an possint per litteras disponere non ore, et quid in multo sciente litteras, n. 1 l. 31 tit. 16 part. 3. — Testis ab una parte pro se adductus, si iterum contra illum adducatur, an et quando possit illum rejicere, n. 4 dict. l. 31. — testificans ultra articulum sibi interrogatum non valet ejus dictum, neque sibi credetur, n. 6 dict. l. 31. — Testis dictum bene valebit, si deponat de his quæ ad causam faciunt, licet articuli sint malè concepti, ibidem. — Testes, qui sufficiant ad probandam solutionem, quando partes contraxerunt in scriptis, n. 2 l. 32 t. 16 part. 3. — Et an in dubio credatur partes in scriptis contrahere velle, si non dicatur, ibid. ubi declaratur lex de Toledo. — Et quid si de natura contractus erat, ut ibidem interveniret scriptura, ut effectus, etc. ibidem in fin. dict. n. 2. — Testes quot in qualibet causa debeant recipi, et usque ad quem numerum, n. 6 fin. dict. leg. 33 tit. 16 part. 6. — producere volens, qui sunt ultra mare, quam dilationem ad hoc habere debeat, n. 2 leg. 33 tit. 16 part. 3. — Testis subtrahens se à depositione tenetur parti læsæ ad interesse litis, et an tales incidant in crimine falsi, n. 1 l. 33 tit. 16 part. 5. — si ab eo exigatur testimonium in occultis, de quibus infamia non præcessit, an ad testificandum teneatur, dict. n. 1. — Et quid si præceptum superioris ibi adsit, et qualiter istud fieri possit, ibid. — Testes quando publicè, et utraque parte audiente recipiuntur, an tunc requiratur publicatio, n. 2 l. 37 tit. 16 part. 3. — qualiter publicentur, ibidem. — Et an sine publicatione valeat sententia, et quid in criminalibus, et quando proceditur sine figura iudicii, dict. n. 2 dict. l. 37. — Testes post publicationem super eisdem articulis produci non possunt, et quando sic, et quid in criminalibus, n. 5 dict. l. 37 tit. 16 part. 3. — Et hoc sive agatur per viam accusationis, sive inquisitionis ex officio iudicis, ibidem. — Testes publicatis attestatiōibus an possint produci super falsitate dictorum, et quando, et qualiter, n. 4 dict. l. 37 tit. 16 part. 3. — producti coram arbitro an faciant fidem si causa ad iudicem ordinarium devolvatur, n. 1 l. 38 tit. 16 part. 3. — Et quid si partes à principio convenerint, ut eorum dicta valerent, ac si testificarentur coram ordinario, ut sic iterum non debeant deponere, n. 5 dict. l. 38. — Et quid si pars eligat quod iterum testes deponant coram ordinario, et postea re-